

Sag C-61/09

Landkreis Bad Dürkheim

mod

Aufsichts- und Dienstleistungsdirection

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz)

»Fælles landbrugspolitik — det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse støtteordninger — forordning (EF) nr. 1782/2003 — enkeltbetalingsordning — fælles regler for ordningerne for direkte støtte — begrebet »støtteberettiget hektar« — ikke-landbrugsaktiviteter — betingelser for at anse et landbrugsareal for at være en del af en bedrift«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat J. Mazák fremsat den 11. maj 2010 . . . I - 9766

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. oktober 2010 I - 9783

Sammendrag af dom

1. *Landbrug — fælles landbrugspolitik — integreret system for forvaltning og kontrol af visse støtteordninger — enkeltbetalingsordning — begrebet støtteberettiget areal*
[Rådets forordning nr. 1782/2003, som ændret ved forordning nr. 2010/2006, art. 2, litra c), og art. 4, stk. 2; Kommissionens forordning nr. 796/2004, art. 2, nr. 1) og 2)]

2. *Landbrug — fælles landbrugspolitik — integreret system for forvaltning og kontrol af visse støtteordninger — enkeltbetalingsordning — begrebet areal, som er en del af landbrugerens bedrift*

(Rådets forordning nr. 1782/2003, som ændret ved forordning nr. 2013/2006, art. 44, stk. 2)

1. Artikel 44, stk. 2, i forordning nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, som ændret ved forordning nr. 2013/2006, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at et areal er støtteberettiget, når arealet ganske vist også benyttes til landbrugsmæssige formål, men det overvejende formål består i landskabspleje og naturbeskyttelse. Ifølge denne bestemmelse fratager den omstændighed, at landbrugeren er underlagt anvisninger fra naturbeskyttelsesmyndigheden, i øvrigt ikke en aktivitet, som opfylder definitionen i nævnte forordnings artikel 2, litra c), dens karakter af landbrugsaktivitet.

Kvalificeringen af arealer som »agerjord« eller »permanente græsarealer« og følgelig som »landbrugsareal« afhænger af

den faktiske anvendelse af de omhandlede arealer. Det følger heraf, at den omstændighed, at arealer, der faktisk anvendes som agerjord eller som permanente græsarealer, overvejende tjener til naturbeskyttelse og landskabspleje, ikke er til hinder for, at sådanne arealer kvalificeres som langbrugsarealer i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, nr. 1) og 2), i forordning nr. 796/2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i forordning nr. 1782/2003, hvilket gælder så meget desto mere som miljøbeskyttelse udgør et formål, der indgår i den fælles landbrugspolitik. Det følger heraf på den ene side, at den fremherskende karakter ved et areals landskabspleje- eller naturbeskyttelsesformål ikke fratager arealet dets karakter af landbrugsareal i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 44, stk. 2, i forordning nr. 1782/2003, når arealet faktisk anvendes som agerjord eller som græsareal. På den anden side gælder, at når et landbrugsareal er genstand

for en landbrugsaktivitet i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, litra c), i forordning nr. 1782/2003, er det uden betydning med henblik på forordningens artikel 44, stk. 2, om denne aktivitet har et overvejende landbrugsmæssigt eller miljøbeskyttelsesmæssigt formål.

(jf. præmis 37-39, 41, 47 og 49 samt domskonkl. 1)

2. Artikel 44, stk. 2, i forordning nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, som ændret ved forordning nr. 2013/2006, skal fortolkes således, at:

- det ikke er en forudsætning for at anse et landbrugsareal for at være en del af en landbrugerens bedrift, at landbrugeren råder over arealet i henhold til en forpagtningskontrakt eller en tilsvarende midlertidig overdragelse mod vederlag

- den ikke er til hinder for, at et areal, som vederlagsfrit stilles til en landbrugerens rådighed alene mod, at han overtager kontingentbetalingen til erhvervsorganisationen, med henblik på anvendelse på bestemt måde og inden for et begrænset tidsrum i overensstemmelse med naturbeskyttelsesformålene, anses for at være en del af bedriften, på betingelse af at landbrugeren er i stand til at anvende et sådant areal til landbrugsaktiviteter i en periode på mindst ti måneder med tilstrækkelig autonomi, og at

- den omstændighed, at en landbruger er forpligtet til at tilvejebringe bestemte ydelser for tredjemands regning og modtager en godtgørelse herfor, er uden betydning for det pågældende areals tilknytning til landbrugeren's bedrift, når arealet ligeledes anvendes af landbrugeren til udøvelse af dennes landbrugsaktiviteter i han eget navn og for hans egen regning.

(jf. præmis 71 og domskonkl. 2)